



Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja

2016/2009(INI)

7.9.2016

ATZINUMS

Sniegusi Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai

par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā 2015. gadā
(2016/2009(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Jordi Sebastià*

IEROSINĀJUMI

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- ņemot vērā ANO 1979. gada 18. decembra Konvenciju par jebkuras sievietes diskriminācijas izskaušanu,
- A. tā kā ģimenes atkalapvienošanās, kas ir pamattiesības, pašlaik sistemātiski tiek novilcināta un pat pārkāpta un tā kā parasti tieši sievietes un bērni visvairāk cieš no šo tiesību liegšanas vai novilcinātas piemērošanas;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 23. pantu ir aizliegta diskriminācija dzimuma dēļ; tā kā ES ir apņēmusies veicināt dzimumu līdztiesību un iekļaut dzimumu līdztiesības aspektu visās tās darbībās;
- C. tā kā romu sievietes bieži ir neaizsargātas pret daudzkārtu un krustenisku diskrimināciju dzimuma un etniskās izcelsmes dēļ, un viņu iespējas atrast darbu, saņemt izglītību, veselības aprūpi un sociālos pakalpojumus vai piedalīties lēmumu pieņemšanā ir ierobežotas; tā kā viņas var diskriminēt ne tikai pārējā sabiedrība saistībā ar pieaugošo pret romiem vērsto rasismu, bet arī viņu pašu kopienas — dzimuma dēļ;
- D. tā kā pret sievieti vērsta vardarbība ir pamattiesību pārkāpums, kas ietekmē visus sabiedrības līmeņus neatkarīgi no vecuma, izglītības, ienākumu apjoma, sociālā stāvokļa un izcelsmes valsts vai dzīvesvietas; tā kā dzimumu nelīdztiesība un uz dzimumiem balstīti stereotipi palielina vardarbības un citu vardarbības un cita veida izmantošanas risku, liedzot sievietēm pilnībā iesaistīties visās dzīves jomās;
- E. tā kā sievietes ES joprojām tiek dažādos veidos diskriminētas un sievietes vēl joprojām nav pietiekami pārstāvētas visās lēmumu pieņemšanas jomās;
- F. tā kā cilvēku tirdzniecība ir rupjš pamattiesību, cilvēka cieņas un tiesiskuma un demokrātijas pamatprincipu pārkāpums; tā kā visizplatītākais cilvēku tirdzniecības veids joprojām ir tirdzniecība seksuālās izmantošanas nolūkos; tā kā 76 % no ES reģistrētajiem upuriem ir sievietes;
- G. tā kā ES LGBT apsekojumā konstatēts, ka lesbietes, biseksuāļi un transpersonas saskaras ar nesamērīgu diskriminācijas risku seksuālās orientācijas vai dzimumidentitātes dēļ;
- H. tā kā dzimums pats par sevi nav iemesls neaizsargātībai, un ir daudzi faktori, kas veicina neaizsargātības veidošanos, tostarp nabadzība, sociālā atstumtība un vairākveidu diskriminācija;
- I. tā kā jaunākās pieejamās Eurostat aplēses liecina, ka sievietes ES pelna vidēji par 16 % mazāk nekā vīrieši;
- J. tā kā seksuālā un reproduktīvā veselība un ar to saistītās tiesības balstās uz cilvēka pamattiesībām un ir būtiski svarīgi cilvēka cieņas aspekti¹,

¹ Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmu 7.2 un 7.3 paragrāfs.

1. pauž nožēlu par to, ka vēl nav sasniegta dzimumu līdztiesība un ka daudzās jomās netiek veikti nekādi uzlabojumi, un ka sieviešu pamattiesības joprojām tiek pārkāptas; uzsver, ka sievietes joprojām cieš no diskriminācijas un sociālās atstumtības, kā to apliecina viņu zemais pārstāvības līmenis zinātnes, tehnoloģiju un inženierzinātņu jomās, kā arī uzņēmējdarbībā un lēmumu pieņemšanas procesā gan privātajā, gan publiskajā sektorā, un joprojām pastāvošās vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensiju atšķirības, arī attiecībā uz lauku apvidos dzīvojošām sievietēm; norāda, ka diskriminācija un pārstāvības trūkums izraisa dzimumu stereotipu iesakņošanu, sociālo un ekonomisko atstumtību un vardarbību pret sievietēm un meitenēm;
2. uzsver, ka nepieciešams ikvienā līmenī un visiem iespējamiem līdzekļiem izskaust pret romiem vērsto rasismu, un uzsver, ka tas ir īpaši noturīgs, vardarbīgs, no jauna un jauna uzliesmojošs, izplatīts rasisma veids; aicina dalībvalstis izvērst pret romiem vērstā rasisma apkarošanu un atbalstīt romu sieviešu iespēcināšanu savās romu integrācijas valsts stratēģijās, popularizējot paraugpraksi;
3. pieprasa statistikas datus un rādītājus par vairākveidu diskrimināciju, kas bieži tiek nepilnīgi interpretēta kā parastā diskriminācija (piemēram, diskriminācija vienlaikus nabadzības un rases dēļ); atgādina — visur, kur pastāv diskriminācijas risks, pastāv vēl lielāks risks, ka tā būs atkarīga no dzimuma; aicina Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru (FRA) publicēt ziņojumu par šo tematu;
4. pauž nožēlu par to, ka sievietes joprojām tiek pakļautas diskriminējošiem darba apstākļiem, ieskaitot nestandarta nodarbinātības veidus; uzsver, ka mazumtirdzniecības nozarē strādājošajām sievietēm jo īpaši prasa strādāt virsstundu darbu un viņām var tikt liegtas tiesības uz vienu atpūtas dienu nedēļā, kas viņām pienākas kā darba ņēmējām;
5. ir nobažījies, ka pēdējos gados daudzās dalībvalstīs sabiedrībā ir sevi pieteikušas kustības, kas vērstas pret dzimumu līdztiesību; uzsver, ka šīs kustības rada izaicinājumu gūtajiem panākumiem dzimumu līdztiesības jomā un to mērķis ir nepieļaut tādu likumu un politikas virzienu pieņemšanu, kas aizsargātu LGBTI personas no naida noziegumiem un diskriminācijas;
6. šajā sakarā pauž nožēlu par to, ka nav pieņemta ES dzimumu līdztiesības stratēģija 2016.–2020. gadam, un, piebalsojot Padomes 2016. gada 16. jūnija secinājumiem par dzimumu līdztiesību, aicina Komisiju palielināt savu stratēģisko iesaistīšanos dzimumu līdztiesības panākšanā 2016.–2019. gadā, pieņemot attiecīgu paziņojumu;
7. aicina Komisiju pastiprināt centienus uzlabot sieviešu pārstāvību lēmumu pieņemšanā politikā un ekonomikā, īstenojot divējādu pieeju, kas aptver gan dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušanu, gan mērķtiecīgus pasākumus;
8. aicina Komisiju uzlabot visaptverošu, salīdzināmu, uzticamu un regulāri atjaunotu datu par sieviešu pārstāvību lēmumu pieņemšanā vākšanu, analīzi un izplatīšanu;
9. nosoda jebkuru komerciālās surogācijas prakses veidu, jo šī prakse ignorē visu sieviešu tiesības;
10. aicina ES iestādes veicināt sieviešu dalību Eiropas vēlēšanu procesā, tostarp dzimumu ziņā līdzsvarotu sarakstu iekļaušanu nākamajā Eiropas vēlēšanu likuma pārskatīšanā;

11. pauž nožēlu par to, ka 2012. gada priekšlikums direktīvai par dzimumu līdzsvara uzlabošanu biržā kotēto uzņēmumu direktoru bez izpildpilnvarām vidū un saistītiem pasākumiem joprojām ir bloķēts, un aicina Padomi beidzot pieņemt kopēju nostāju par šo priekšlikumu;
12. uzsver, ka vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība, kas pašlaik ES ir vidēji 16 %, ir nepieļaujama diskriminācija un ir pretrunā ES Līgumiem (LESD 157. pants); atkārtoti aicinājumu dalībvalstīm pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus nolūkā samazināt vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensiju atšķirību; norāda, ka vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības novēršanā izšķirīgi svarīgi ir samaksas pārredzamības palielināšanas pasākumi; aicina dalībvalstis īstenot Komisijas ieteikumu par darba algu pārredzamību;
13. uzskata, ka steidzami jāizstrādā jēdziena „vienādas vērtības darbs” ES līmeņa definīcija, ņemot vērā Tiesas judikatūru, lai nodrošinātu, ka tiek ņemti vērā tādi faktori kā darba apstākļi, darba ņēmēju atbildība un darbam nepieciešamās fiziskās vai garīgās prasības;
14. prasa pilnībā īstenot Direktīvu Nr. 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, un pārskatīt to, paredzot obligātu prasību uzņēmumiem izstrādāt dzimumu līdztiesības nodrošināšanas pasākumus vai plānus;
15. norāda, ka sievietes nesamērīgā apmērā un bieži vien ne labprātīgi strādā nestabilā darbā, tostarp ļoti bieži strādājot nepilnu darba dienu, zemi atalgotu darbu, noslēdzot terminētus un nulles stundu darba līgumus; norāda, ka nepilnas slodzes darbs palielina nabadzības risku; šajā sakarībā atgādina, ka vīriešu un sieviešu līdztiesību var sasniegt, tikai taisnīgi pārdalot apmaksāto un neapmaksāto darbu, kā arī darba, ģimenes un aprūpes pienākumus;
16. uzsver pašnodarbināto personu lielo īpatsvaru lauku apvidos, trūkstot atbilstīgai sociālajai aizsardzībai un pastāvot lielam „neredzamā” darba samēram, kas galvenokārt skar sievietes; tādēļ aicina dalībvalstis un reģionus ar likumdošanas pilnvarām uzlabot tiesību aktus par dzimumu līdztiesību darba tirgū, jo īpaši attiecībā uz algu, īpašumtiesībām un lēmumu pieņemšanu, un garantēt sociālo nodrošinājumu gan vīriešiem, gan sievietēm, kas strādā lauku apvidos;
17. uzsver kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu izšķirošo lomu nabadzības, it sevišķi sieviešu nabadzības, apkarošanā, jo sievietes ir vairāk atkarīgas no šādiem pakalpojumiem;
18. aicina Komisiju īstenot pilnīgu un visaptverošu rīcību likumdošanas jomā, kuras mērķis būtu apmierināt māšu un tēvu vajadzības attiecībā uz atvaļinājumiem, proti, maternitātes, paternitātes, bērna kopšanas un aprūpētāju atvaļinājumiem, it sevišķi nolūkā palīdzēt vīriešiem aktīvāk pildīt tēva lomu, dodot iespēju taisnīgāk sadalīt pienākumus ģimenē un tādējādi nodrošinot sievietēm vienlīdzīgas iespējas iesaistīties darba tirgū;
19. pauž nožēlu par Komisijas lēmumu atsaukt direktīvu par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, un aicina to iesniegt jaunu priekšlikumu par obligātām tiesībām uz apmaksātu paternitātes atvaļinājumu;
20. uzsver to, ka tikai neliela daļa vīriešu izmanto savas tiesības uz bērna kopšanas atvaļinājumu; tāpēc prasa veikt konkrētus pasākumus, lai pārietu uz tādām tiesībām uz bērna kopšanas atvaļinājumu, kas ir pēc iespējas individuālas un nenododamas;

21. atzinīgi vērtē Komisijas ceļvedī „Jauns sākums to darba un privātās dzīves līdzsvara problēmu risināšanai, ar kurām saskaras strādājošās ģimenes” pausto ierosinājumu ieviest aprūpētāju atvaļinājumu; aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko iepriekš minēto normu iekļautu tiesību aktos;
22. atzinīgi vērtē ierosinājumu par ES pievienošanos Stambulas konvencijai, un prasa ES iespējami drīz ratificēt šo konvenciju, lai nodrošinātu aizsardzību pret visu veidu vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē, un novērstu un izskaustu to; atgādina dalībvalstīm, ka to dalība ES nenozīmē, ka tām nebūtu jāparaksta un jāratificē Stambulas konvencija un jānodrošina tās izpilde, un mudina dalībvalstis to izdarīt; uzsver, ka Stambulas konvencija ir visaptverošākais un modernākais pieejamais instruments, ar ko nodrošināt profilaksi pret un aizsardzību no vardarbības pret sievietēm un datu vākšanu par to, un pauž nožēlu, ka līdz šim tikai 14 dalībvalstis ir to ratificējušas;
23. nosoda visu veidu vardarbību pret sievietēm un meitenēm, piemēram, slepkavību goda aizstāvēšanas vārdā, piespiedu laulības, cilvēku tirdzniecību, vardarbību ģimenē un sieviešu dzimumorgānu kropļošanu; uzskata, ka šīs darbības nekādi nav attaisnojamas un ka par tām ir jāparedz kriminālatbildība un jāsoda; aicina Komisiju un dalībvalstis izšķirīgi rīkoties, lai apkarotu šīs darbības pasaulē un ES; uzsver, ka vardarbība pret sievietēm ir sistemātisks pamattiesību pārkāpšanas veids, un ka no vardarbības ES ir cietuši 62 miljoni sieviešu;
24. uzskata, ka visiem Eiropā dzīvojošajiem būtu jāievēro likumi un sieviešu tiesības un cieņa;
25. pauž nožēlu par uzmācšanās un izvarošanu gadījumiem sabiedriskās vietās Eiropā, par lielo nesodāmību un cietušo tiesību neievērošanu, un uzskata, ka ikvienai sievietei un meitenei jebkurā sabiedriskā vietā Eiropā būtu jājūtas drošai no jebkura veida seksuālās uzmācšanās; aicina dalībvalstis rīkot izpratnes veicināšanas kampaņas, lai apkarotu seksuālo uzmācšanos sievietēm un veiktu vajadzīgos pasākumus ar mērķi nodrošināt, ka par šādu rīcību ir paredzētas pienācīgas sankcijas, ka vainīgās personas tiek sauktas pie atbildības un ka cietušajām tiek nodrošināta pienācīga aizsardzība;
26. mudina ES un dalībvalstis mobilizēt vajadzīgos līdzekļus un instrumentus, lai apkarotu cilvēku tirdzniecību un seksuālo izmantošanu;
27. uzsver — lai iedarbīgi apkarotu ar dzimumu saistītu vardarbību, ir nepieciešamas izmaiņas attieksmē pret sievietēm un meitenēm; uzskata, ka viņas pārāk bieži ieņem pakārtotu lomu un ka vardarbība pret viņām pārāk bieži tiek pieciesta vai trivializēta; aicina dalībvalstis darīt vairāk, lai apkarotu ar dzimumu saistītus stereotipus un diskrimināciju pret sievietēm un meitenēm;
28. atkārtoti aicinājumu Komisijai iesniegt tiesību akta priekšlikumu par vardarbību pret sievietēm un ar dzimumu saistītu vardarbību un izstrādāt visaptverošu stratēģiju šajā jomā, tostarp nodrošinot vardarbībā cietušajiem iespēju griezties tiesās;
29. atzinīgi vērtē to, ka visā ES spēkā pieņemas kustība, kuras mērķis ir izskaust sieviešu dzimumorgānu kropļošanu; konstatē, ka dalībvalstis pakāpeniski veic pozitīvas pārmaiņas savās tiesību sistēmās, lai noteiktu kriminālatbildību gan par sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, gan bērna vai jaunas sievietes izvešanu no ES uz trešo valsti nolūkā veikt

viņas dzimumorgānu kropļošanu; mudina tās dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, nodrošināt, ka to krimināltiesību akti aizsargā meitenes un sievietes no viņu dzimumorgānu kropļošanas;

30. atzīst, ka vidējais vecums, kurā prostitūcijā iesaistītās personas sāk ar to nodarboties, ir 13-14 gadi, un ka seksuālā eksploatācija ir ļoti dzimumnosacīta problēma un ar dzimumu saistītas vardarbības veids, kas ir pretrunā cilvēktiesību principiem, no kuriem viens no galvenajiem ir dzimumu līdztiesības princips;
31. uzsver vecāku svarīgo lomu izglītojošā satvarā dzimumu līdztiesības veicināšanai;
32. aicina dalībvalstis ieviest tiesību aktus un politikas virzienus, kas ir tieši vērsti pret pakalpojumu saņēmējiem, lai samazinātu pieprasījumu pēc seksuālās eksploatācijas, vienlaikus pārtraucot par likumpārkāpējiem uzskatīt personas, kuras nodarbojas ar prostitūciju un sniedzot tām atbalsta pakalpojumus, tostarp kvalitatīvu sociālo, juridisko un psiholoģisko palīdzību personām, kuras vēlas pārtraukt nodarboties ar prostitūciju;
33. aicina dalībvalstis pilnībā īstenot Direktīvu 2012/29/ES par noziegumos cietušo tiesībām, atbalstu un aizsardzību un Direktīvu 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu, lai nodrošinātu pienācīgu aizsardzību un palīdzību no vardarbības cietušajām sievietēm un meitenēm;
34. pauž dziļu nožēlu par to, ka Padome joprojām nav pieņēmusi 2008. gada priekšlikumu direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no personas reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir noteikusi šo direktīvu kā prioritāru; atkārtoti pauž savu nostāju par direktīvu par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu un aicina Padomi iespējami drīz pieņemt šīs direktīvas priekšlikumu;
35. nosoda jebkādu diskrimināciju un vardarbību pret LGBTI personām; prasa turpmāku rīcību nolūkā stiprināt krimināltiesību aktus un tiesību aktus diskriminācijas novēršanas jomā Eiropas Savienībā, lai likvidētu joprojām pastāvošās nepilnības tiesību aktos attiecībā uz homofobisku, bifobisku un transfobisku naida noziegumu sodīšanu;
36. ir nobažījies par vardarbības pieaugumu pret sievietēm un meitenēm internetā, kā arī par IKT un interneta izmantošanu sievietēm un bērnu tirdzniecībā, jo īpaši viņu seksuālās darbaspēka eksploatācijas nolūkā; aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt pasākumus, lai nepieļautu to, ka jaunās tehnoloģijas izmanto kā instrumentu sievietēm un meiteņu pievilināšanai cilvēku tirdzniecības nolūkā, kā arī kā kibernetizācijas un kibervajāšanas nolūkā;
37. pieņem zināšanai Pamattiesību aģentūras ziņojumu par interseksuālu pamattiesībām, kā arī Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra dokumentu par cilvēktiesībām un interseksuāļiem; aicina Komisiju iedrošināt dalībvalstis veikt pasākumus, lai aizsargātu un ievērotu interseksuālu pamattiesības;
38. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai bērni un jaunieši vecumam atbilstošā veidā un ievērojot dzimumu atšķirības, varētu izmantot savas tiesības pieprasīt, saņemt un sniegt informāciju saistībā ar seksualitāti, tostarp seksuālo orientāciju, dzimumidentitāti un dzimuma izpausmi;

39. aicina dalībvalstis ieviest dzimumu specifikai pielāgotas izglītojošas programmas un darbības saistībā ar meiteņu un sieviešu tiesībām, dzimumu līdztiesību, dzimumu identitāti un dzimumu attiecībām visos izglītības sistēmas līmeņos; prasa arī jau agrīnā izglītošanas posmā gan meitenes, gan zēnus izglītot par mieru un diskriminācijas un rasisma novēršanu;
40. atkārto, ka ikvienai sievietei ES būtu jānodrošina seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumu un tiesību pieejamība, tostarp droša aborta pieejamība, un aicina ES un dalībvalstis dekriminālizēt abortus un ar abortu saistītas aprūpes sniegšanu; uzsver, ka ir jāciena visu sieviešu un meiteņu seksuālās un reproduktīvās veselības vajadzības un tiesības, tostarp viņu tiesības uz savu ķermeni un seksualitāti un tiesības dzīvot bez piespiešanas, diskriminācijas un vardarbības;
41. atzinīgi vērtē visus centienus pilnībā īstenot ANO konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām; atgādina, ka sievietes un meitenes ar invaliditāti ir īpaši pakļautas diskriminācijai, tādējādi neļaujot viņām vienlīdzīgi ar citām personām izmantot savas pamattiesības;
42. mudina atbildīgās Parlamenta komitejas izvērtēt jautājumu par interseksuālu tiesību aizsardzību ES un iesniegt patstāvīgo ziņojumu;
43. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai aizsargātu sievietes un LGBTI personas pret aizskaršanu darba vietā;
44. aicina Komisiju cīnīties pret nevienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm un dzimumu nelīdztiesības attēlošanu plašsaziņas līdzekļu nozarē, ieviešot paraugprakses apmaiņu, lai iespējotu plašsaziņas līdzekļu uzņēmumus labāk izmantot dzimumu līdztiesības principiem atbilstošu pieeju apraidē un reklāmā;
45. aicina dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai garantētu sieviešu un meiteņu migranšu un patvēruma meklētāju, kā arī LGBTI personu migrantu un patvēruma meklētāju drošību, tostarp sniegt juridiskas konsultācijas, nodrošināt veselības aprūpes pieejamību, izveidot drošas vietas sievietēm un bērniem, nodrošināt atsevišķas sanitāras telpas un garantēt seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumu un tiesību pieejamību, tostarp droša aborta pieejamību;
46. pauž dziļas bažas par situāciju, kurā atrodas sievietes un meitenes bēgļes, kuras visā ES un pie tās robežām dzīvo pagaidu apstākļos, kā arī par tiem vairāk nekā 10 000 nepavadītajiem nepilngadīgajiem, kuri pēc ieceļošanas ES ir pazuduši bez vēsts; norāda, ka sievietes un meitenes ir vislielākā un īpaši neaizsargāta migrācijas plūsmu veidojošā grupa un ka ir īpaši un rūpīgi jānovērtē viņu vajadzības patvēruma un uzņemšanas procedūrās; šajā sakarā atkārto, ka attiecībā uz viņām ir jāparedz īpašas pieejas, programmas un pasākumi;
47. uzsver vajadzību atvērt legālus un drošus patvēruma meklēšanas ceļus, lai izvairītos no kontrabandistu tīkliem, kā arī sniegtu iespēju sievietēm, bērniem, veciem cilvēkiem un personām ar invaliditāti meklēt patvērumu, neapdraudot savu dzīvību;
48. atkārto, ka visu sieviešu pamattiesības ir iespējas izmantot publiskās veselības aprūpes sistēmu pakalpojumus, tostarp primārās, ginekoloģiskās un dzemdību veselības aprūpes

pakalpojumus, kā to noteikusi Pasaules Veselības organizācija;

49. norāda, ka 70 % no noskaidrotajiem cilvēku tirdzniecības upuriem Eiropas Savienībā ir ES pilsones, un ka visvairāk tiek ziņots par upuriem, kas ir ES pilsones no Centrāleiropas un Austrumeiropas¹; aicina dalībvalstis pilnībā īstenot Direktīvu 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu, kā arī Direktīvu 2011/92/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem un bērnu seksuālas izmantošanas apkarošanu, lai aizsargātu sievietes un meitenes no cilvēku tirdzniecības, vardarbības un seksuālas izmantošanas; aicina dalībvalstis savās valsts mēroga stratēģijās un rīcības plānos risināt arī cilvēku tirdzniecības un ekspluatācijas pieprasījumu;
50. uzsver, ka sievietēm un meitenēm migrantēm, kurām nav dokumentu, vajadzētu spēt pilnībā izmantot viņu pamattiesības un ka būtu jāizveido legālas migrācijas kanāli;
51. pauž nopietnas bažas par Eiropas Savienībā nelegāli ievestu migrantu un patvēruma meklētāju situāciju, jo sievietes un bērni ir pakļauti paaugstinātam seksuālās un ar dzimumu saistītas vardarbības riskam; atgādina, ka sievietes un bērnus var piespiest nodarboties ar seksu apmaiņā pret aizsardzību vai pamatvajadzību nodrošināšanu, lai izdzīvotu, un ka dažos gadījumos tas notiek tāpēc, ka palīdzība ir nepilnīga, reģistrācijas sistēmas nedarbojas un ģimenes tiek izšķirtas vai nav drošu un likumīgu kanālu ieceļošanai ES, kā arī nav sekmīgu pasākumu pret cilvēku tirgotājiem; uzsver, ka sievietes un bērnus, kas iesaistās dzimumattiecībās izdzīvošanas nolūkā, neuzskata par cilvēku tirdzniecības upuriem un tādējādi viņi nevar saņemt nepieciešamo palīdzību;
52. norāda, ka māsaiņniecībās nodarbinātās personas galvenokārt ir sievietes, un aicina dalībvalstis paātrināt SDO Konvencijas par māsaiņniecībās nodarbinātajām personām ratificēšanas un īstenošanas procesu pēc Padomes Lēmuma 2014/51/ES pieņemšanas un kā pienācīgu darba apstākļu nodrošināšanas būtisku instrumentu;
53. stingri iebilst pret bēgļu, tostarp grūtnieču, bērnu un sieviešu, kas baro bērnu ar krūti, aizturēšanu;
54. prasa Eiropas Savienībā nostiprināt tiesības uz ģimenes atkalapvienošanu, kā arī uzlabot šo tiesību īstenošanu, izmantojot ātrākas un lētākas procedūras; uzsver vajadzību ģimenes atkalapvienošanās procedūrās sievietēm un meitenēm, kas apvienojas ar ģimenēm Eiropas Savienībā, garantēt individuālās tiesības, lai nodrošinātu viņu neatkarību piekļuvē veselības aprūpei, izglītībai vai darbam;
55. pauž bažas par to, ka trūkst datu par romu sievietēm un bērniem, kas pakļauti riskam kļūt par cilvēku tirdzniecības objektu piespiedu darbam vai pakalpojumiem, kas ietver ubagošanu; aicina Komisiju sniegt datus par romu sievietēm un bērniem, kas atzīti par cilvēku tirdzniecības upuriem, tostarp datus par to, cik daudzi ir saņēmuši cietušā palīdzību un kurās valstīs;
56. aicina Komisiju ieviest integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai visās politikas izstrādes jomās un visos tiesību aktu priekšlikumos, lai iedarbīgāk veicinātu dzimumu līdztiesību, tai skaitā novērtējumos par pamattiesību ievērošanu un dialogos cita starpā ar ES kandidātvalstīm kā kritēriju sistemātiski ietverot ietekmes uz dzimumu līdztiesību

¹ Eiropola ziņojums: Situācija cilvēku tirdzniecības jomā ES (2016. gada februāris)

novērtējumus;

57. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot dzimumu līdztiesības principu budžeta plānošanā, lai nodrošinātu, ka lēmumos par budžetu tiek ņemta vērā dzimumdimensija un skatīta diferencēta ietekme;
58. aicina Komisiju stratēģijā „Eiropa 2020” ieviest dzimumu līdztiesības pamatelementu un pilnīgāk iekļaut dzimumu līdztiesības integrēto pieeju Eiropas pusgadā, ieviešot dzimumu dimensiju gada izaugsmes pētījumos un KVAI izstrādes procesā;
59. atzīst, ka taupības pasākumu pieņemšana un ES un dalībvalstu pārmērīgā koncentrēšanās uz fiskālo konsolidāciju, reaģējot uz ekonomikas krīzi, visā Eiropā ir saasinājusi nabadzības un sociālās atstumtības problēmu, jo īpaši attiecībā uz sievietēm un citām grupām, kuras ir nelabvēlīgā sociālā situācijā, un ka šī ietekme ir jāņem vērā ekonomikai vēltītajos KVAI;
60. pauž nožēlu par to, ka dzimumu diskriminācija joprojām ir izplatīta, tostarp ne tikai nodarbinātības jomā;
61. atzīst, ka sieviešu un meiteņu pamattiesību ievērošanu var garantēt, tikai turpinot viņu iespēcināšanu ekonomikā, politikā un sociālajā jomā un paplašinot viņu pārstāvību un iekļaušanu;
62. uzsver — lai garantētu tādu neaizsargātu sieviešu pamattiesības, kuras pieder īpašām grupām, piemēram, sieviešu bēgļu un patvēruma meklētāju, romu sieviešu, etnisko minoritāšu sieviešu, vecu sieviešu vai sieviešu ar invaliditāti pamattiesības, ir vajadzīgi mērķtiecīgi politikas virzieni;
63. aicina ES iestādes topošā ES demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību mehānisma uzraudzības un aizsardzības sistēmā ieviest īpašus dzimumu līdztiesības rādītājus, tostarp EIGE dzimumu līdztiesības indeksu;
64. aicina ES iestādes un visas dalībvalstis aktīvi strādāt pie dzimumu integrācijas, darbalgu kartēšanas un vecāku atvaļinājuma taisnīgas piešķiršanas; konstatē, ka sociālo neaizsargātību un vāju sociālo integrāciju rada fakts, ka sieviešu nodarbinātība ir mazāka par vīriešu nodarbinātību un ka sievietes nepilna darba laika darbu strādā vairāk nekā vīrieši;
65. prasa ES izmantot pieeju, saskaņā ar kuru tirdzniecību un ieguldījumus starpvalstu un valsts līmenī virzītu cilvēktiesības, darba, patērētāju un vides tiesības, nevis pretēji;
66. aicina ES iestādes un dalībvalstis veikt saskaņotus pasākumus, lai palielinātu izpratni par jau pastāvošajiem aizsardzības veidiem un uzlabotu dzimumu līdztiesības direktīvu praktisko īstenošanu un piemērošanu.

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS**

Pieņemšanas datums	5.9.2016
Galīgais balsojums	+: 13 -: 4 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Daniela Aiuto, Maria Arena, Angelika Mlinar, Margot Parker, Marijana Petir, Jordi Sebastià, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Stefan Eck, Eleonora Forenza, Arne Gericke, Constance Le Grip, Evelyn Regner, Marc Tarabella
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Sylvia-Yvonne Kaufmann, Olle Ludvigsson, Georgi Pirinski, Josep-Maria Terricabras, Claudiu Ciprian Tănăsescu